

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csp/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117201105
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117201105.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36854140, zastúpený Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., IČO: 4739921 Prievozská 4/B, Bratislava proti: žalovaným: 1. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. XXX, B. D., 2. K. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. X, B. D., obaja zastúpení: Občianske združenie OPOS, IČO: 51147688, A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, o zaplatenie 16.227,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.01.2017, doručenu súdu dňa 23.01.2017, domáha voči žalovaným 1 a 2 zaplatenia sumy 16.227,87 eur, úroku vo výške 2.348,56 eur, úroku vo výške 14,90 % ročne zo sumy 13.510,40 od 01.01.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17.014,59 od 01.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.01.2010 uzatvorili, v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch Žalobca a Žalovaní Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Predmetom Zmluvy bol záväzok Žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok peňažné prostriedky na čerpanie (spotrebiteľský úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 21.000 EUR. Dňa 25.01.2010 bol úver čerpaný. Žalovaní sa zároveň, v súlade s čl. V Zmluvy, ako aj čl. 5 Všeobecných obchodných podmienok, zaviazali splácať úver v 120 mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.02.2010, pričom anuitná splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov podľa čl. IV Zmluvy. Splátky boli dohodnuté vo výške 336,28 EUR. Zmluvné strany sa v čl. IV Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % p.a. Úhrady Žalovaných za jednotlivé mesačné obdobia sú uvedené v Prehľade platobnej disciplíny - stĺpec označený ako "zaplatené celkom" ako aj spôsob zápočtu úhrad uskutočnených Žalovanými. Úhrady žalovaných za jednotlivé mesačné obdobia sú uvedené v Prehľade platobnej disciplíny - stĺpec označený ako zaplatené celkom ako aj spôsob zápočtu úhrad uskutočnených žalovanými. Z uvedeného prehľadu platobnej disciplíny vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania s plnením svojich záväzkov voči žalobcovi počnúc obdobia od 1.6.2015 do 30.06.2015, pričom tieto záväzky do dnešného dňa nevyrovnali. Žalovaní nedodrжали platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazali v Zmluve, v dôsledku čoho žalobca v súlade s ustanoveniami bodu 9.1 Všeobecných obchodných podmienok, určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy ku dňu 15.10.2015. V zmysle čl. VI Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek

záväzkov podľa Zmluvy, je Žalobca oprávnený úročiť dlžnú sumu, so zaplatením ktorej bude Žalovaný v omeškaní, úrokom z omeškania. V zmysle bodu 4.2 Všeobecných obchodných podmienok splátky istiny úveru po termíne splatnosti sa budú naďalej úročiť úrokovou sadzbou dohodnutou v Zmluve a navyše sa môžu úročiť aj sadzbou úroku z omeškania. Úroky a poplatky, ako aj ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou neuhradené v termínoch ich splatnosti sa úročia len sadzbou úroku z omeškania. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 517 OZ ku dňu 16.10.2015 (prvý deň omeškania - deň nasledujúci po dni splatnosti (zosplatnení) úveru) 8,05 % p.a. z dlžnej čiastky. Vzhľadom na uvedené má Žalobca nárok úročiť nesplatenú istinu úveru po termíne splatnosti úrokovou sadzbou dohodnutou v Zmluve, t.j. úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % p.a. popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. a ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou (napr. kapitalizované úroky, poplatky) úročiť sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. Žalobca poskytol dohodnutý úver a v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany Žalovaných eviduje ku dňu určenia predčasnej splatnosti k 15.10.2015 voči Žalovaným pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy spolu vo výške 14.746,38 EUR, ktorú predstavuje: istina vo výške 13.510,409 EUR, úrok vo výške 925,35 EUR, úrok z omeškania vo výške 80,35 EUR, omeškané poplatky vo výške 230,28 EUR. Ku dňu 31.12.2016 žalobca eviduje voči žalovaným dlh zo zmluvy vo výške 18.576,43 eur pozostávajúci z nasledovných častí: istina vo výške 13.510,409 EUR, úrok vo výške 925,35 EUR vyčíslený ku dňu 15.10.2015, úrok vo výške 2.348,56 eur vyčíslený za obdobie od 16.10.2015 do 31.12.2016, úrok z omeškania vo výške 1.561,84 EUR vyčíslený ku dňu 31.12.2016, omeškané poplatky vo výške 230,28 EUR. Žalobca ako dôkazy označil a preložil Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Výpis z účtu (čerpanie úveru), upomienku zo dňa 24.06.2016, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015, opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015, poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015, doručenkou č.l. 26, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015, doručenkou č.l. 28, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 08.11.2016, prehľad platobnej disciplíny žalovaných.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21Csp/19/2017-38 zo dňa 25.04.2018, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

3. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní 1a 2 odpor v ktorom uviedli, že pohľadávku žalobcu v celom rozsahu neuznávajú ani čo dôvodu ani čo do výšky, žaloba je nedôvodná a neopodstatnená. Žalovaní nesúhlasia s povinnosťou a zaplatenie žalovanej sumy a žiadajú, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a určil, že všetky neprijateľné zmluvné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Počas zmluvného vzťahu boli žalovaní dobromyseľní a verili, že dodávateľ, ktorý zmluvu vyhotovil, jedná zodpovedne, čestne, dodržiava zákony a nepoužíva nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu bola predložená. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaní poukázali na § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že z takéhoto neplatného právneho úkonu neplynú platné právne účinky. Podľa tabuľky splácania majú žalovaní istinu v celom rozsahu splatenú. Žalovaní žiadajú, aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Žalobca v replike uviedol, že výška spotrebiteľského úveru bola 21.000 eur, t.j. vyššia ako 20.000 eur z čoho vyplýva, že aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. je priamo týmto zákonom vylúčená. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho dospeli žalovaní k záveru, že boli povinní zaplatiť len istinu, keď úver je povinne odplatný úkon. Tvrdenie žalovaných o tom, že voči žalobcovi nemajú žiaden dlh sa nezakladá na žiadnom relevantnom skutkovom základe. Vo vzťahu k požiadavke žalovaných o vykonanie dôkazu amortizačnou tabuľkou žalobca uviedol, že z dôvodu nemožnosti aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. neexistuje žiaden zákonný dôvod na jej vyhotovenie.

5. Žalovaní v duplike uviedli, že žalobu žiadajú zamietnuť ako nedôvodnú, popierajú skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe. Z predloženého dôkazu žalobcu vyplýva, koľko finančných prostriedkov bolo poskytnutých, ale sporný je poplatok za poskytnutie úveru vo výške 199,16 eur, ktorý si žalobca stiahol v jeden deň hneď z účtu a tiež suma, ktorú žalovaní na predmetný úver zaplatili a to 24.611,68 eur. V skutočnosti žalovaní vyčerpali prostriedky vo výške 20.800,87 eur, uhradili sumu 24.611,68 eur. Žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 3.810,81 eur, ktorú žalovaní žiadajú vydať. Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy podľa zákona 258/2001 Z.z. a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Údaj o RPMN v zmluve nezodpovedá skutočným nákladom, ktoré majú žalovaní uhradiť na predmetnú

zmluvu, nakoľko do predmetných nákladov spotrebiteľa je potrebné zahrnúť všetky náklady, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť na úver. Žalobca nezahrnul do celkových nákladov podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. poistenie úveru a poplatky za vedenie účtu. Po prepočítaní RPMN dosahuje výšku 19,78 %, hoci je v zmluve uvedená výška RPMN 16,46 %. Ak je údaj o celkových nákladoch nesprávny a teda RPMN je nesprávne uvedená, takáto skutočnosť má za následok bezúčnosť úveru.

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 18.07.2018 uviedol, že žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali, že žalobca porušil akékoľvek povinnosti pri uzatváraní zmluvy, svoje tvrdenia nepreukázali žiadnym dôkazom. Žalovaní opakovane tvrdia, že žalobca porušil ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., avšak ako už žalobca podotkol v predchádzajúcom vyjadrení, podľa § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. je aplikácia tohto zákona priamo týmto zákonom vylúčená, keďže výška poskytnutého úveru žalovaným bola 21.000 eur, t.j. vyššia ako 20.000 eur. Žalobca poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018. Vzájomný návrh žalovaných navrhuje zamietnuť z dôvodu, že tento je nedôvodný, účelný a ničím nepodložený.

7. Žalovaní 1 a 2 vo vyjadrení zo dňa 30.08.2018 uviedli, že popierajú tvrdenia žalobcu, že predmetná zmluva sa nespravuje zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď sám žalobca túto zmluvu podriadil tomuto zákonu vo svojej zmluve na prvej strane pod účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere a j v nej uvedené: "Uzatvárajú túto zmluvu podľa ustanovení § 497a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch." Sám žalobca podriadil zmluvu ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, v tom čase zákonu č. 258/2001 Z.z. Žalovaní poukázali na § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. a uviedli, že žalobca nie je povinný podriať zmluvu ustanoveniam tohto zákona, vyslovene to však nevyklučuje vôľu veriteľa zmluvu ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch podriať. V tomto prípade došlo k vôli žalobcu uzavrieť medzi ním a spotrebiteľmi práve takúto zmluvu. Pokiaľ však žalobca takúto zmluvu uzatvoril a teraz sa snaží vyhnúť aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch, považujú žalovaní konanie žalobcu za nekalé v rozpore s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. Konkrétne ustanovenia § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a podľa § 7 ods. 2 ide o nekalú obchodnú prax, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože neboli mu dané k dispozícii správne informácie, resp. nepravdivé. Postup žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere hodnotia žalovaní ako nekalú obchodnú prax v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď obchodní mandatári žalobcu neposkytli žalovaným náležité informácie, nepristupovali k nim s odbornou starostlivosťou, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, neposkytli ani úplné, presné, a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali spotrebiteľovi podstatné informácie a tým zapríčinili, že žalovaní ako spotrebiteľia urobili rozhodnutia o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobili. Takéto konania žalobcu považujú žalovaní ako nekalú obchodnú prax a klamlivé konanie v zmysle § 7, 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a každá nekalá prax sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

8. Žalobca k vyjadreniu žalovaných uviedol, že odmieta tvrdenia žalovaných o nekalých obchodných praktikách, ktoré žalovaní nepodložili žiadnym dôkazom. Tvrdenia žalovaných o neposkytnutí náležitých informácií pri podpise úverovej zmluvy nemajú oporu v žiadnom dôkaze, naopak žalovaní podpisom úverovej zmluvy potvrdili, že so znením zmluvy súhlasia. Žalovaní poskytnutý úver čerpali a čiastočne aj uhradili. Nie je preto z vyjadrenia žalovaných zjavné, akým spôsobom malo dôjsť k uskutočneniu nekalej obchodnej praktiky

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so Žalobou zo dňa 11.01.2017, Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR, Obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Výpisom z účtu (čerpanie úveru), upomienkou zo dňa 24.06.2015, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015, doručenkou na č.l. 26, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015, doručenkou na č.l. 28, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016, prehľadom platobnej disciplíny žalovaných, výpisom z účtu č.l. 20, výpisom z účtu žalovaných za rok 2010-2018, výpisom z bežného účtu za rok 2013 - 2016, faktúrou č. 20090163, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 29.05.2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobou sa žalobca domáha zaplataenia dlžnej sumy vo výške 16.227,87 eur s príslušenstvom z titulu, že medzi žalobcom a žalovanými došlo dňa 25.01.2010 k uzatvoreniu zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, na základe na ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 21.000 eur, žalovaní sa zaviazali úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 336,28 eur vždy k 15-dňu v mesiaci od 15.02.2010 v počte splátok 120. Žalovaní sa tiež zaviazali platiť mesačný poplatok za správu úveru, ktorý žalobca inkasoval dotedy, kým tento poplatok zákonom nebol zrušený do 10.06.2013. Žalovaní sa tiež zaviazali platiť mesačný poplatok za poistenie úveru vo výške 40,07 eur. Nakoľko v priebehu splácania došlo k omeškaniu so splatením splátok, žalobca po predchádzajúcej výzve určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.10.2015. Žalobca vyčíslil v žalobnom návrhu dlžnú sumu celkovo v sume 18.576,43 eur z toho istina vo výške 13.510,40 eur. K uhradeniu dlžnej sumy do dnešného dňa nedošlo. Aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. je vylúčená samotným ust. § 2 písm. e) toho zákona, z dôvodu výšky poskytnutého úveru. Zástupca poukázal na judikatúru NSSR najmä uznesenie sp. zn. 3Cdo 146/2017. Zástupca poukázal na dôkaz priložený k žalobe označený ako výpis z účtu "čerpanie úveru" kde v spodnom riadku je uvedené síce po anglicky, že ide o vytvorenie nového účtu a nad tým sú uvedené poplatky a na ďalšej strane je uvedená prvá splátka ktorú žalovaní uhradili a pod tým sú prehľadne rozdelené sumy ktoré sú započítané na úrok a istinu, čiže poukazuje na to, že najprv došlo k čerpaniu úveru vo výške 21.000 eur a v rovnaký deň došlo k zaúčtovaniu poplatku vo výške 199,16 eur, čo vyplýva aj zo samotnej zmluvy čl. 4, že samotný poplatok je splatný v deň podpisu zmluvy. Po zaplatení prvej splátky sa znížila dlžná istina na 20840,36 eur ako uvádzajú žalovaní. Úver bol poskytnutý v plnej výške, a k účtovaniu poplatku došlo až následne. K priloženej tabuľke prehľadu platobnej disciplíny zástupca uviedol, že je to súhrnný prehľad všetkých úrad a spôsobu ich započítania, až do podania žalobného návrhu, a je aj najstručnejší a najvýstižnejší spôsob ako mohol žalobca prezentovať platobnú disciplínu žalovaných. Zo strany žalovaných ide o násilné a protizákonné rozširovanie pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto prípade ide o spotrebiteľa bez aplikácie zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o bonitu spotrebiteľa, táto bola do zákona zavedená až po uzatvorení predmetnej zmluvy, takže žalobca nepochybil ani v prípade, že by sa na túto zmluvu Zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahoval, čo však žalobca odmieta. V prospech spotrebiteľa sa majú vykladať len ustanovenia, ktoré sú spôsobilé privodiť nerovnováhu, nie plošne všetky ustanovenia všetkých zákonov. Ak žalobca podniká na základe Zákona o bankách, poskytuje informácie na základe tohto zákona. Takisto účtovaný poplatok za poskytnutie úveru bol na základe Zákona o bankách priamo zrušený zo zákona od roku asi 2012-2013. Účtovaný poplatok do roku 2012 bol v súlade so zákonom, až následne takéto účtovanie by bolo v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o RPMN, žalobca považuje za prospech žalovaných, že ich žalobca informoval napriek tomu, že zo zákona túto povinnosť nemal. Výpočet a obsah RPMN žalobca ráta jednak zo zákona, kde sa táto zmenila po zrušení zákona č. 258/2001, ale aj zo stanoviska SOI, ktorá jednoznačne povedala, že poistenie úveru sa neráta do RPMN okrem prípadov, ak by šlo o lízing motor. vozidla s povinným poistením. Aj keď toto stanovisko SOI nie je zákonom rozoznávané ako priamy prameň práva, žalobca má za to, že žalobca nemôže byť sankcionovaný za to, že postupuje v súlade s odporúčaniami kontrolného orgánu.

11. Splnomocnený zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že žalobca síce preukázal výšku úveru, ale táto je aj naďalej sporná, nakoľko v deň poskytnutia úveru bola žalobcom ponížená suma o poplatok za úver. Tiež je nutné, aby bolo preukázané skúmanie bonity zo strany žalobcu, takéto listiny žalovaní nemajú. Je nepochybné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú a úver spotrebiteľský, čo vyplýva zo samotného ustanovenia zmluvy. Žalobca tvrdí, že spotrebiteľský úver, ktorý je uzatvorený medzi žalobcom a žalovanými, nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 2 Zákona č. 258/2001, preto tu vzniká sporná otázka, prečo je uvedené v zmluve, že sa jedná o spotrebiteľský úver a tiež je uvedené, že strany uzatvárajú túto zmluvu podľa ustanovení § 497 a následne Obchodného zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní majú za to, že došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, ide o nekalú obchodnú prax. Je nutné, aby v prípade spotrebiteľskej zmluvy a v prípade spotrebiteľa boli aplikované ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V zmluve je úverová výška a účel úveru stanovený nejasne, nakoľko je uvedené, že dlžníkovi peňažné prostriedky má banka poskytnúť formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000, čiže nikde nie je uvedené, či táto suma má byť vyčerpaná celá alebo len do nejakej výšky. Tiež je nejasná formulácia v bode IV, kde je aj napriek tomu, že žalobca tvrdí, že nejde o spotrebiteľský úver, uvedená ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver, jej výpočet odvodzuje za predpokladu, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy predstavuje čiastka 20.061,60 predpoklad, že sa bude čerpať celý úverový limit v prvý deň obdobia čerpania. Sám žalobca nejasne formuluje, ako dospel k výške RPMN, ďalej poukazuje, že priemerná hodnota RPMN je vypočítaná ku dňu podpisu zmluvy a zverejnená podľa

§ 7a ods. 2 Zákona č. 258/200 I Z.z. Tiež je uvedené, že za podanie žiadosti o úver dlžník zaplatí poplatok 119,16 eur, nikde v spise však nie je doklad o úhrade tejto sumy žalovanými. Suma bola odpočítaná z poskytnutých peňažných prostriedkov, preto výška úveru za žiadnych okolností nemôže byť 21.000 eur. Pri poistení úveru nie je uvedená žiadna poisťovňa, toto poistenie je formulované len do zmluvy, nie je žalobcom ani preukázané, či mali žalovaní o toto záujem a nie je jasné, či splátka úveru obsahuje aj poistenie. Žalobca poukazuje vo svojom žalobnom návrhu a vo vyjadreniach na obchodné podmienky, VOP, cenník a tvrdí, že tieto sú súčasťou zmluvy, do dnešného dňa takýmito dokumentmi žalovaní nedisponujú. Preto sa nedokážu vyjadriť, či v týchto podmienkach sú nejaké povinnosti pre žalovaných. V zmluve sú zahrnuté neprijateľné podmienky aplikáciou smerníc EÚ je potrebné vykladať zákon v takej miere, aby boli chránené záujmy spotrebiteľa. V záverečnej časti X zmluvy je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že mu boli poskytnuté všetky informácie podľa ustanovenia § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Táto formulácia je pre spotrebiteľa zavádzajúca, pretože nedokáže vyhodnotiť, čo toto zákonné ustanovenie ukladá. Vyhlásením v zmluve, že spĺňa všetky podmienky uvedené v obchodných podmienkach, ktoré vyplývajú z týchto obchodných podmienok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko žalovanému obmedzujú prístup k dôkazom a prenášajú naňho dôkazné bremeno. Jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil všetky dôkazy na zistenie okolností v zmysle § 132 ods. 3 CSP. K zmluve o úvere nepriložil všetku dokumentáciu, ktorá má byť údajne jej súčasťou. Žiadnym zákonným ustanovením nepodložil jeho konanie za akých okolností by mala byť zmluva zmluvou o spotrebiteľskom úvere nejakým iným typom zmluvy, nepredložil dôkazy o skúmaní bonity ani samotnú žiadosť o úver. Sám žalobca pripravoval zmluvu formulárovú, ktorú žalovaní nemali možnosť ovplyvniť ani do nej nejakým spôsobom zasahovať, sám ich uviedol do omylu tým, že túto zmluvu podriadil Zákonu o spotrebiteľských úveroch ako už bolo tvrdené § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka jasne definuje, že výklad tohto ustanovenia platí pre všetky spotrebiteľské zmluvy a v ustanovení nie je uvedené, ktoré ustanovenia je možné vynechať, obísť alebo len sčasti vykladať. V tomto prípade je porušený § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby. Takáto obchodná praktika sa považuje za nekalú a v spotrebiteľských zmluvách za neprípustnú, § 37 a 39 Občianskeho zákonníka definuje neplatnosť právneho úkonu a žalovaní poukazujú aj na § 40a Občianskeho zákonníka, že neplatnosti sa nemôže dovoliavať ten, kto ju sám spôsobil. Zmluva je nepopierateľne opieraná aj o Zákon o spotrebiteľských úveroch, v takomto štádiu žalobca nemôže tento zákon obísť pri výklade dohodnutých ustanovení v zmluve. Zmluvne bolo dohodnuté, že za podanie žiadosti o úver a spracovanie úveru dlžník zaplatí poplatok vo výške 199,16 eur z čoho vyplýva, že žalovaní mali vyplniť žiadosť a za túto žiadosť zaplatiť 199,16 eur. Táto suma však žalovanými uhradená nebola, ale bola žalobcom odpočítaná z poskytnutých finančných prostriedkov, o ktoré bol ponížený úver z predmetnej zmluvy. Výška poskytnutej sumy nezodpovedá zmluvne dohodnutej výške úveru.

12. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že žalobu žiada zamietnuť v celom rozsahu z dôvodov uvedených v ich písomných podaniach, ktorých sa v celom rozsahu pridrižiava. Na vzájomnej žalobe netrvá a nežiada, aby im žalobca zaplatil bezdôvodné obohatenie vo výške 3.810,81 eur.

13. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní uviedla, že žalobu žalobcu žiada zamietnuť v plnom rozsahu z dôvodov uvedených v ich písomných podaniach, ktorých sa v celom rozsahu pridrižiava. Na vzájomnej žalobe netrvá a nežiada, aby im žalobca zaplatil bezdôvodné obohatenie vo výške 3.810,81 eur. Žalovaná žiada, aby žalobca predložil dôkaz, v akej reálnej výške im bol poukázaný úver, či bol vo výške 21.000 eur alebo 20.800,87 eur, teda znížený o sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 199,16 eur, nakoľko z listinných dôkazov predložených žalobcom to nie je zrejmé. Účet, na ktorý im úver mal byť vyplatený, už je pravdepodobne zrušený, tento nepoužívajú a z tohto dôvodu nevedeli zabezpečiť listinný dôkaz. Takisto z prehľadu platobnej disciplíny predloženého žalobcom nevyplýva, v akej výške im bol skutočne poskytnutý úver. Zmluvný úrok bol vypočítavaný zo sumy 21.000 eur napriek tomu, že im bola poskytnutá suma 20.840,36 eur. Žalovaná žiada, aby žalobca predložil dôkaz o tom, akým spôsobom pred poskytnutím úveru zisťoval ich bonitu. Počas konania požiadali Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie predmetnej úverovej zmluvy. Z posúdenia vyplýva, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve je uvedený účel úveru modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti, žalovaní si takýto úver nebrali na tento účel a ani to nedokladovali. Keby vedeli, že sa nejedná o klasický spotrebiteľský úver, tak by túto zmluvu neboli uzavreli. Z poskytnutého úveru doposiaľ uhradili sumu

24.611,68 eur, preto žiada súd, aby súd zamietol žalobu. K žalobcom označenému výpisu z účtu uviedla, že má za to, že predmetná listina nie je prehľadná a ona anglickému jazyku nerozumie, preto opätovne žiada, aby žalobca predložil dôkaz v akej výške im bol poskytnutý úver. Tiež jej nie je zrejmé, akým spôsobom bol uhradený poplatok, či následne úrok platili zo sumy 21.000 eur alebo 20.800,87 eur. Žalovaní boli na pobočke v banke žiadať o výpis z uvedeného účtu avšak pani na pobočke im povedala, že výpisy sa archivujú 4 roky na pobočke a sama nevedela, či uvedený výpis budú vedieť poskytnúť z ústredia.

14. Zo zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 vyplýva, že žalobca ako banka a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli zmluvu podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000 eur, ktoré môžu žalovaní čerpať jednorazovo ku dňu 25.01.2010, žalobca poskytuje žalovaným úver na účel, ktorým je modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti. Vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, RPMN predstavuje 16,46 % ročne, celkové náklady dlžníka spojené s úverom sú 20061,60 eur, priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu tejto zmluvy zverejnená podľa § 7a, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je ku dňu podpisu zmluvy 14,74 % ročne. Za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru žalovaní zaplatia poplatok vo výške 199,16 eur, ktorý je splatný v deň podpisu. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, prvá až predposledná splátka je vo výške 336,28 eur, posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Prvá splátka bude splatná dňa 15.02.2010, posledná splátka bude splatná dňa 15.01.2020.

15. Z upomienky zo dňa 24.06.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému v 1. rade, že dňa 15.06.2015 nebola uhradená splátka spotrebiteľského úveru, dlh žalovaného 1 predstavuje ku dňu 23.06.2015 sumu 376,99 eur.

16. Z výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015 vyplýva, že žalobca oznamuje žalovanému 1, že do 05.07.2015 nebol uhradený záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, žalobca vyzýva žalovaného, aby dlžnú čiastku, ktorá ku dňu 05.07.2015 predstavuje sumu 412,95 eur bezodkladne uhradil.

17. Z opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že do dňa 21.07.2015 nebol napriek predchádzajúcej písomnej výzve žalobcu uhradený záväzok žalovaných, dlh ku dňu 21.07.2015 predstavuje čiastku 826,21 eur a zároveň žalovaného upozornil, že ak nebude dlžná čiastka bez meškania vyrovnaná, žalobca vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.

18. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že napriek jeho predchádzajúcim písomným výzvam nebol dlh uhradený tak, ako bolo dohodnuté v zmluve č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 k spotrebiteľskému úveru. Ku dňu 19.08.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok čiastku 1.208,09 eur. Žalobca žiada žalovaného, aby uhradil dlh bezodkladne, v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný.

19. Z doručenky na č.l. 26 vyplýva, že žalovaný 1 si prezval zásielku dňa 24.08.2015.

20. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015 vyplýva, že žalovaný bol niekoľko krát písomne vyzývaný, aby bez meškania zaplatil splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010. Vzhľadom na to, že žalovaný je aj naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanému, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný. Dlh žalovaného ku dňu 15.10.2015 predstavuje sumu 14.609,16 eur.

21. Z doručenky na č.l. 28 vyplýva, že žalovaný si prezval zásielku dňa 23.10.2015.

22. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016 vyplýva, že žalovaná 2 bola niekoľko krát písomne vyzývaný, aby bez meškania zaplatila splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010. Vzhľadom na to, že žalovaná je naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanej, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný. Dlh žalovaných ku dňu 07.11.2016 predstavuje sumu 18.079,27 eur.

23. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných vyplýva, že žalovaní čerpali úver vo výške 21.000 eur, poplatok uhradili vo výške 199,16 eur.

24. Z Výpisu z účtu č.l. 20 vyplýva, že žalovaní 1 a 2 dňa 25.01.2010 čerpali úver vo výške 21.000 eur, dňa 25.01.2010 uhradili poplatok vo výške 199,16 eur.

25. Z faktúry č. 20090163 vyplýva, že spoločnosť Vokutherm s.r.o., fakturovala žalovanému 1 za dodávku a montáž plastových okien, exteriérových dverí a garážovej brány sumu 22.500 eur.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

29. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútky nerobí právny úkon neplatným.

30. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

31. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (1). Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (2).

32. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

34. Podľa § 1 ods. 2 písm. a), e) Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje na zmluvy: a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo

projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 2 písm. a), b) Zákon o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 3 ods. 1,2 Zákon o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci (1). Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (2).

37. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

38. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy výrobcu, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

39. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

40. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

41. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 <. a agresívna obchodná praktika podľa § 9 <.. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1 <.

42. Podľa § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu <. alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

43. Podľa § 8 ods. 3,4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil (3). Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom

podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznámia obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal (4).

44. Podľa § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

45. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 25.01.2010 žalobca ako banka a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000 eur, ktoré mohli žalovaní čerpať jednorazovo ku dňu 25.01.2010, účelom úveru bola modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti. V zmluve sa ďalej strany dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, RPMN predstavuje 16,46 % ročne, celkové náklady dlžníka spojené s úverom sú 20061,60 eur, priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu tejto zmluvy zverejnená podľa § 7a, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je ku dňu podpisu zmluvy 14,74 % ročne. Za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru sa žalovaní zaviazali zaplatiť poplatok vo výške 199,16 eur, ktorý bol splatný v deň podpisu. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, prvá až predposledná splátka je vo výške 336,28 eur, posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Prvá splátka bola splatná dňa 15.02.2010, posledná splátka bude splatná dňa 15.01.2020. Žalovaní 1 a 2 čerpali úver jednorazovo dňa 25.01.2010 tak, že žalobca peňažné prostriedky v plnej výške úverového limitu, t.j. vo výške 21.000 eur previedol na účet žalovaného v 1. rade uvedený v zmluve. Následne v ten istý deň si žalobca zúčtoval poplatok za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru vo výške 199,16 eur. Žalovaní nesplácali úver riadne a včas. Upomienkou zo dňa 24.06.2015 žalobca oznámil žalovanému v 1. rade, že dňa 15.06.2015 nebola uhradená splátka spotrebiteľského úveru, dlh žalovaného 1 predstavuje ku dňu 23.06.2015 sumu 376,99 eur. Listom zo dňa 06.07.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že do 05.07.2015 nebol uhradený záväzok zo zmluvy a vyzval žalovaného, aby dlžnú čiastku ku dňu 05.07.2015 o výške 412,95 eur bezodkladne uhradil. V opakovanej výzve na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015 žalobca oznámil žalovanému, že do dňa 21.07.2015 nebol napriek predchádzajúcej písomnej výzve žalobcu uhradený záväzok žalovaných, dlh ku dňu 21.07.2015 predstavuje čiastku 826,21 eur a zároveň žalovaného upozornil, že ak nebude dlžná čiastka bez meškania vyrovnaná, žalobca vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný. V poslednej výzve na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015 žalobca oznámil žalovanému, že napriek jeho predchádzajúcim písomným výzvam nebol dlh uhradený, ku dňu 19.08.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok čiastku 1.208,09 eur a žalobca žiada žalovaného, aby uhradil dlh bezodkladne, v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný. Podľa doručky na č.l. 26 si žalovaný 1 prezval zásielku dňa 24.08.2015. V oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015 žalobca oznámil žalovanému, že žalovaný je aj naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, preto žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný, dlh žalovaného ku dňu 15.10.2015 predstavuje sumu 14.609,16 eur. Podľa doručky na č.l. 28 žalovaný si prezval zásielku dňa 23.10.2015. V oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016 žalobca oznámil žalovanej 2, že niekoľko krát bola písomne vyzývaná, aby bez meškania zaplatila splatný záväzok, vzhľadom na to, že žalovaná je naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanej, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný, dlh žalovaných ku dňu 07.11.2016 predstavuje sumu 18.079,27 eur. Žalovaní 1 a 2 do dňa podania žaloby uhradili žalobcovi sumu 24.611,68 eur. Uvedené skutočnosti boli v konaní medzi stranami sporu nesporné.

46. Predmetnú Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti a žalovaní 1 a 2 ako spotrebiteľia takto nekonali. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

47. Žalobca v žalobe tvrdil, že predmetná zmluva bola uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, neskôr však v konaní začal tvrdiť, že na uvedenú zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko aplikáciu tohto zákona vylučuje § 1 ods. 2 písm. e) tohto zákona, keďže výška poskytnutého úveru bola viac ako 20.000 eur.

48. Žalovaní v konaní tvrdili, že žalobca ich uviedol do omylu pri uzatváraní zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere tým, že do predmetnej zmluvy uviedol nepravdivý údaj o tom, že zmluva je uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, čím žalobca ovplyvnil ich rozhodnutie uzavrieť predmetnú zmluvu, lebo keby vedeli, že sa nejedná o klasický spotrebiteľsky úver, tak by túto zmluvu neboli uzavreli. Uvedené konanie je tak nekalou obchodnou praktikou, pričom žalovaní poukázali na ustanovenia § 37 a 39 Občianskeho zákonníka o neplatnosti právneho úkonu a aj na § 40a Občianskeho zákonníka.

49. Podľa § 1 ods. 2 písm. a), e) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu a na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 eur a nad 20.000 eur. Zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere vyplýva, že úver bol poskytnutý na účel modernizácie a rekonštrukcie nehnuteľnosti a výška poskytnutého úveru je 21.000 eur. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa preto s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a), e) na predmetnú zmluvu nevzťahuje.

50. V predmetnej zmluve je však v jej úvodných ustanoveniach uvedené, že ju zmluvné strany uzatvárajú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bol jediným zákonom o spotrebiteľských úveroch zákon č. 258/2001 Z.z., pričom zmluva okrem všeobecných náležitostí obsahovala aj niektoré náležitosti vyžadované ustanovením § 4 ods. 2 tohto zákona, napr. výšku RPMN. Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere pripravoval vopred žalobca ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti.

51. Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravuje osobitné podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, aplikáciu ktorých žalovaní na ich zmluvný vzťah očakávali.

52. Podľa zákona o ochrane spotrebiteľa dodávateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, pričom konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Dodávateľ nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

53. Žalobca uvedením klamlivého údaja o aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch do zmluvy konal nielen v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, ktorú žalovaní legitímne očakávali od dodávateľa, ktorý navyše je bankou, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca žiadnym spôsobom v konaní nevysvetlil, prečo tento klamlivý údaj žalobca uviedol do zmluvy, ktorú sám pripravoval, preto uvedené konanie súd posúdil ako nekalú obchodnú praktikú s poukazom na § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 písm. a), b), § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g), § 8 ods. 3,4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá je podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. zakázaná. Žalobca však uvedením klamlivého údaja o zákone, ktorý sa na daný zmluvný vzťah v skutočnosti nevzťahuje, zároveň žalovaných uviedol do omylu o skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie tohto právneho úkonu pre žalovaných rozhodujúca, teda že úver nie je uzavretý aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je poskytovaná spotrebiteľom vyššia ochrana a podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať zákonom stanovené náležitosti, absenciu ktorých zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, pričom žalobca tento omyl vyvolal a ňom musel vedieť, keďže zmluvu sám pripravil. Vzhľadom na to, že žalovaní uzavreli predmetnú Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jej uskutočnenie rozhodujúca a žalobca tento omyl vyvolal a musel o ňom vedieť, je tento právny úkon neplatný s poukazom na § 49a Občianskeho zákonníka.

54. Zároveň podľa názoru súdu je táto zmluva aj absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 1 ods. 2 výslovne vylučuje zmluvy, na ktoré sa nevzťahuje a medzi tieto patrí aj predmetná zmluva podľa § 1 ods. 2 písm. a), e), preto uzavretie tejto zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom, konkrétne s § 1 ods. 2 písm. a), e) Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu je zmluva absolútne neplatná. Aj sám žalobca v žalobe tvrdil, že predmetná zmluva bola uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a až neskôr v reakcii na požiadavku žalovaných na vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov toto svoje vlastné tvrdenie začal popierať a snažil sa vyhnúť aplikácii tohto zákona, avšak za daného stavu, keď v zmluve bolo použitie tohto zákona výslovne dohodnuté, na túto obranu žalobcu nebolo možné prihliadnuť.

55. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva je neplatná, každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol žalovaným finančné prostriedky v sume 21.000 eur, žalovaní do dňa podania žaloby vrátili žalobcovi sumu 24.611,68 eur, žalovaní teda vrátili žalobcovi viac, ako boli povinní, preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

56. Žalovaní 1 a 2 v odpore proti platobnému rozkazu žiadali od žalobcu vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 3.810,81 eur, teda uplatnili si menej ako žiadal žalobca, preto tento procesný úkon súd posúdil ako prostriedok procesnej obrany žalovaných, z ktorého dôvodu súd o ňom vo výroku rozsudku nerozhodoval, navyše žalovaní 1 a 2 počas konania uviedli, že na zaplatení uvedenej sumy netrvajú.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu a žalovaným 1 a 2, ktorí mali vo veci plný úspech, keď súd žalobu zamietol, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.